

džiji jo tola nemožennj pschi-
ness; to stare pschezo wostane,
ta frejota ze nowe rjekacj, my
prajimy: To ſlaboſz je, a noch-
zemn psched rjedhom cijekacj;
haj husto koždy stav je ſebi to
prjotk wſał, ſo ze to satamanske
waschnje njetk ſkoro cijenycj
precj, cjlowl nochze wopschi-
jecj, ſo ſimy my ſchitzu ſamo-
paschni.

3. Tak hubeni my ludjo ſimy,
hacj nejſimy ſ Bohom wujed-
nani, a jeho nadn wujimy na
ledžbach renje wopasčani. Boh
ſwojho Ssyna poszele, ſo bñch-
my psches njho živi byli, nas
naschho pada dowedje, ſo bñch-
my mjer we Ssynu mijeli.
Schtuij jeno Jefuſa pač ma ſa
wucjerja, ton nemože tu ſbož-
noſz dostačj, hacj wjeri wolada,
ſchtoj ſa neho ſo ſta, a na-
wukne pschi Kryſtu wostacj.

4. To ſlowo, kotrež Boh
bje ſam, bu cjlowl, a pschin-
dje ſem ſnam delje, tak ſbož-
noſz warbowa won nam, a
wummo nas ſtej wjecjnej helje,
wot njewa, ſmierzje, poklecja,
tak ſimy my ſ Bohom wujed-
nani, ta ſbožnoſz ſchitkich na-
ſtupa, kij budja wjeri nama-
kani. Boh na nas nelada hinak,
hacj psches Kryſta, a ze nam
ſchitke rjechi wodacj; ſa ſchtra-
ſy, psches Kryſta, kotrholi won
ſa nas da, nam lute žonowa-
nje dodacj.

5. Mjew Boji budje psches
Kryſta wot žylho ſwjeta wob-

rocjeny, a wotpocjink do ſwje-
domnia tym ſrudnym duscham
pschineſenn. To dolhe Boje
cjakanje, cjaſ ſpokucji a psche-
puschcjenje, ta nada a to do-
bycje, te frony a to psche-
kraſnenje; haj ſkrotkim ro-
madži to ſbožnyh cjinjenje, to
pschindje ſteho wujednanja,
kotrež ton ſrjednik tam psched
Božim ſtolom ſam njetk wedje
be wſchho pschestarwaſja.

6. Wot tajho wulho ſbo-
ža nej tu žadny cjlowl wu-
ſankenn, ſcho hotowe mu hje-
žom ſtej a dyrbi ſnim bñcž
wobdarenn, ton pač, kij teho
neje žyl, dñj je byl ktemu
niſowann, a pschezo ſaſakly
je byl, bdje ſprawho ſuda ſa-
tamany. Dofz je ton wopor-
cji, ale bes ſwiatosſje nej
možno teho Knesa widžicj;
ſchtuij da ſo wobrocji a ſteji
we wjeri, ton moje ſchitke
ſloſſje hidžicj.

7. Djak bydž cji, lube
jehnjatko! ſo ſy nad cjlowl-
kami ſo ſmilik, ach twoja lu-
bosz nima dno, ty ſy ſo ſam
nam ſobu džjelit; ty naložen-
ija pokili tu ſowu, a bje
pschekalann ſa nas, ty ſmer-
cji wotpuſcheji cje moricj a
by porebam. Čin na ſchu
wutrobu da ktwojmu woporu;
nech to nam je we myſli
ſchudžje a ſjawone we Duchu,
ſo Boh bje we Kryſtu, dñj
pschepomha nam w ſwojim
ſudži.